

Ένα γκρουπ

Ένα τεχνικό άρθρο για πολύ μικρό κοινό

Πριν μια βδομάδα βρισκόμουν και πάλι στην Βουλγαρία. Έχοντας φτιάξει ο καιρός και μην έχοντας πολλά πράγματα να κάνω, σκέφτηκα ευκαιρία θα ήταν για λίγη σκοποβολή. Κοίταξα λοιπόν τα αποθέματα μου σε φυσίγγια και είδα ότι ήταν πολύ χαμηλά, δηλαδή καμιά δεκαπενταριά για το κάθε όπλο (ένα .308 και ένα .338 win mag). Δεδομένου ότι ΠΟΤΕ δεν ρίχνω έτοιμα, έψαξα να δω τι υλικά υπήρχαν στα σιτάρια. Το μόνο που βρήκα ήταν ένα μισογεμάτο κουτί με βλήματα Berger 185grain VLD Hunting και ένα σχεδόν γεμάτο κουτί με την κατάλληλη πυρίτιδα Vihtavori N550.

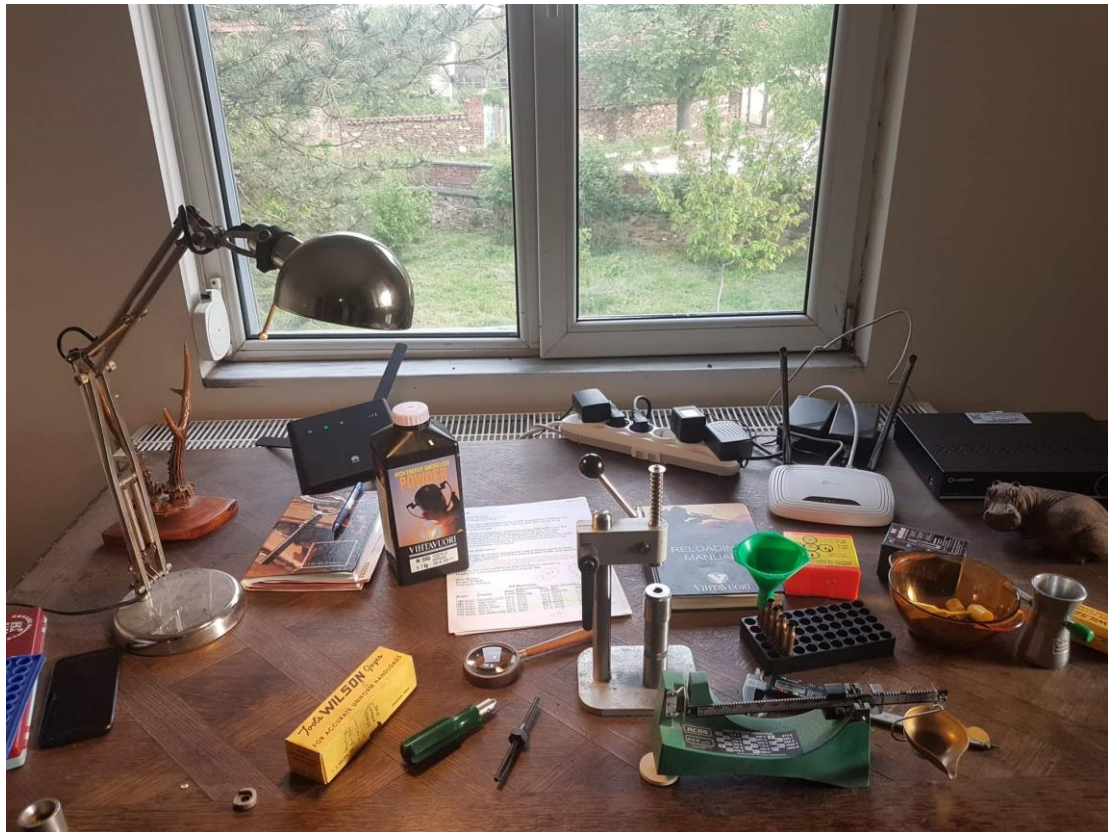
Τα πολυδιαφημισμένα αυτά βλήματα (για την ακρίβεια τους) τα είχα προμηθευτεί πριν τέσσερά με πέντε χρόνια, πανάκριβα. Το χαρακτηριστικό τους είναι ένα πολύ ιδιαίτερο εξαιρετικά αεροδυναμικό προφίλ, το οποίο τους δίνει ένα πολύ μεγάλο βαλλιστικό συντελεστή .549 bc και εξαιτίας της κατασκευής τους δίνουν ένα ιδιαίτερο είδος τραύματος (terminal ballistics) το οποίο έχει το εξής χαρακτηριστικό :

Το βλήμα εισέρχεται μέσα στο σώμα του ζώου για 5 -10 εκ. Και μετά γίνεται άπειρα μικρά κομμάτια σαν έκρηξη, δημιουργώντας εάν κυριολεκτικά καταστροφικό τραύμα. Ιδανικά για τρόπαια, όχι καλά για κυνήγι για κρέατος, αν το ζώο χτυπηθεί σε λάθος σημείο.

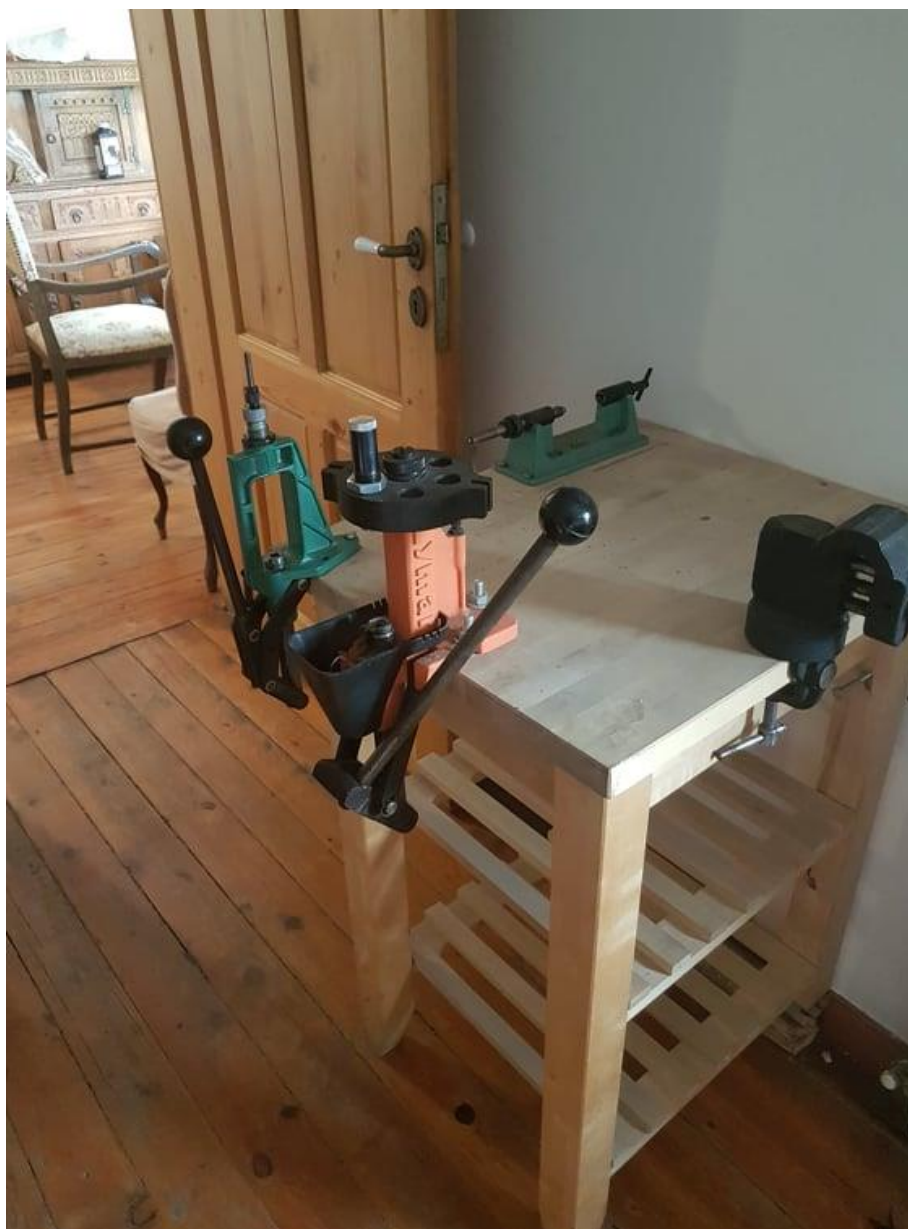
Τότε λοιπόν που τα είχα παραλάβει, έγραψα στην εταιρία και μου έστειλαν κάποιες οδηγίες γεμίσματος. Έκανα τις διάφορες δοκιμές με τον γνωστό τρόπο.

Η εταιρία δίνει αρχική min γόμωση 41,5gr με ταχύτητα 2346 ft/sec με max 46.0 gr με ταχύτητα 2606 ft/sec με κάννη 24 inc και το βιβλίο της Vihtavori για ένα πολύ όμοιο βλήμα το SCENAR ίδιου βάρους 43.0gr μέχρι 47.5 gr. Η οδηγία (της Berger) ήταν οτι ρυθμίζουμε το μήκος του φυσιγγίου έτσι ώστε το βλήμα να είναι ίσα ίσα με την αρχή των ραβδώσεων της κάννης μας. Και αφού ανεβούμε σιγά σιγά δοκιμάζοντας αν 0.5gr προς τα επάνω δεν ξεπερνάμε ποτέ το MAX ή σταματάμε όταν δούμε τα πρώτα σημάδια υπερπίεση. Δηλαδή πεπλατυσμένο καψούλι, σημάδια από τον εξολκέα στον κάλυκα ή ακόμα χειρότερα δυσκολία ανοίγματος του κλείστρου μετά την βολή. Όταν λοιπόν φτάσουμε σε αυτό το σημείο κάνουμε μετά μερικές δοκιμές μειώνοντας το ολικό μήκος (δηλαδή βυθίζοντας το βλήμα λίγο πιο μέσα κατά λίγο O.A.C.L. (χιλιοστά της ίντσας) 3-4 κάθε φορά και ελέγχουμε για ακρίβεια στο στόχο.

Αυτός ο τρόπος είναι άλλωστε και ο standard λίγο πολύ στην γόμωση φυσιγγίων.

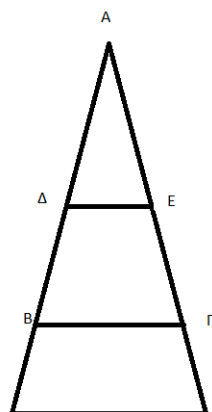
Έκανα λοιπόν τότε αυτές τις δοκιμές αλλά τα αποτελέσματα ήταν πραγματικά αποκαρδιωτικά. Αν θυμάμαι καλά γύρω στο 1.5 με 2 ίντσες γκρουπ στα 100 μέτρα. Άνθρακας δηλαδή ο θησαυρός τα πανάκριβα βλήματα. Όταν με τα πολύ φθηνά και ταπεινά SIERRA GAME KINGS 165gr περίπου $\frac{3}{4}$ Inc.

Τα διάφορα σύνεργα και οι πρέσες του γεμίσματος

(Πως νοητέ η ακρίβεια ενός ραβδωτού όπλου και πια η σημασία τής)

Ας υποθέσουμε ότι ρίχνοντας 3 ή 4 σφαίρες στα 100 m η μεγαλύτερη απόσταση κέντρο με κέντρο από τις τρύπες είναι 10 cm. (Τυπική ακρίβειά ενός στρατιωτικού όπλου με ανοιχτά σκοπευτικά). Αν θεωρήσουμε (κοιτώντας από ψηλά) το όπλο μας σαν την κορφή ενός ισοσκελούς τριγώνου που έχει ύψος 100 μέτρων και απέναντι πλευρά 10 cm. Εύκολα συμπεραίνουμε από την αρχή των ομοίων τριγώνων ότι αν το ύψος (δηλαδή η απόσταση) γίνει 200 μέτρα ή απόσταση από σφαίρα σε σφαίρα θα είναι 20 cm και αν πάμε στα 300 τότε είναι 30 cm

$$\frac{AD}{AB} = \frac{AE}{AC}$$

$$\frac{100}{200} = \frac{10}{x} \quad 100x = \frac{2000}{100}$$

(Ναί ξέρω οι πλευρές είναι λίγο μεγαλύτερες από το ύψος αλλά για την περίπτωση μας της τόσο μικρής γωνείας η διαφορά είναι αμελητέα)

Όλα τα παραπάνω αναφαίνονται στην ακρίβεια του συνδυασμού όπλου πυρομαχικό.

Η απόδειξη λοιπόν για τα κυνηγετικά δεδομένα πρακτικά είναι ότι ένα όπλο με διόπτρα μικρού έως μεσαίου διαμετρήματος πρέπει να κάνει ένα γκρουπ γύρω στις 1.5 in. Στα 100 μέτρα και μεγάλου διαμετρήματος όχι πάνω από 2 in.

Όλα αυτά με το όπλο να έχει κάποιο είδος υποστήριξη και ο βάλλον στοιχειώδη σκοπευτική ικανότητα. Σε συνθήκες όμως πραγματικού κυνηγίου τα πράγματα δεν είναι πάντοτε ιδανικά. Στήριγμα δεν μπορεί να βρεθεί πάντα και αν βρεθεί δεν μπορεί να είναι πάντα καλό και σε συνδυασμό με τα χέρια μας που τρέμουν μετά από κάποιο τρέξιμο, ανάβαση, κλπ. Και με τους αυξημένους χτύπους της καρδιάς, δεν είναι και τόσο σταθερά και κάνουν τα πράγματα πολύ πιο δύσκολα. Η δική μας λοιπόν αστάθεια-σφάλμα μπορεί και αυτή να την δούμε σαν μια τυχαία στατιστική διασπορά ανεξάρτητη από αυτή του συστήματος όπλου-φυσίγγι.

Αν λοιπόν στατιστικά συμπέσουν τα δυο αυτά σφάλματα προς την ίδια διεύθυνσή τότε μπορεί να νομίζουμε ότι σημαδεύουμε τον μανάβη αλλά να χτυπάμε τον ατυχή μπακάλη.

Συμπέρασμα

Όσο πιο ακριβή μπορούμε να κάνουμε τον συνδυασμό φυσίγγι-όπλο (το οποίο είναι τεχνικό θέμα) τόσο πιο εύκολα κάνουμε την δυνατότητα να είμαστε επιτυχής. Επί πλέον η γνώση ότι το όπλο μας ρίχνει με ΑΚΡΙΒΩΣ εκεί που σημαδεύουμε μας ανεβάζει απίστευτα την αυτοπεποίθηση και στο τέλος ξέρουμε ότι αν αστοχήσουμε φτενέ ΜΟΝΟ εμείς και δεν ψάχνουμε περαιτέρω.

Πίσω στο σπίτι στην Βουλγαρία. Ξεθάβω την επιστολή της Berger η οποία συνέχιζε σε ένα υστερόγραφο και έλεγε:

Στην απίστευτη περίπτωση που δεν έχετε καλά αποτελέσματα με την προαναφερθέντα μέθοδο τότε:

Αφού έρχεται εντοπίσει την κατάλληλη ασφαλή γόμωση που σας δίνει ικανοποιητική ταχύτητα TOTΕ γεμίστε με αυτή 16 φυσίγγια. Τα 4 με .010 απόσταση από τις ραβδώσει, τα 4 με .090 και 4 με .130 και 4 με .170!!

Και σίγουρα με ένα από αυτά τα ύψη θα έχετε την επιθυμητή ακρίβεια.

Αυτό τότε μου είχε φανεί τρελό και δεν το έκανα, διότι όταν βρίσκουμε την επιθυμητή γόμωση τότε συνήθως κάνουμε δοκιμές με το ύψος από 0 έως το πολύ .035 από την αρχή των ραβδώσεων (jump) για να βελτιώσουμε την ακρίβεια. Αυτό το καθορίζει η ΙΔΙΑ ΜΑΣ Η ΚΑΝΝΗ.

Δεν το έκανα λοιπόν για τόσο μεγάλες διαφορές στο ύψος αλλάζουν δραματικά τον χώρο καύσης μέσα στον κάλυκα κάτι που επηρεάζει άμεσα την πίεση. Δηλαδή πάμε τα πίσω προς, εκεί που πάμε να μειώσουμε της μεταβλητές εισάγουμε και άλλες.

Έχοντας όμως σε όλη μου την επαγγελματική καριέρα κρατήσει την αρχή ότι Ο ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ενός αντικειμένου ξέρει καλύτερά από οποιονδήποτε άλλο το πως δουλεύει το αντικείμενο του, είπα παράλογο παράλογο, ας το δοκιμάσουμε.

Πρώτη μέρα λοιπόν γεμίζω από 3 φυσίγγια και παίρνω ταχύτητες με τον χρονογράφο

45 grains 2620 ft/sec

45.5 grains 2630 ft/sec

46.0 grains 2650 ft/sec

46.5 grains 2700 ft/sec

47.0 grains ????

Στα 46.5 παρατήρησα μια ελάχιστη δυσκολία στο άνοιγμα σε 1 φυσίγγι γιαυτό ΔΕΝ έριξα πότε με το 47.0 και έγινε σαφές ότι επιθυμητή γόμωση ήταν τελικά 46.0 gr

Την επόμενη μέρα στο ιδιωτικό θαυμάσιο σκοπευτήριο στο Χάρκοβο του φίλου μου Rumen Popov και του γιου του Zoro. Γύρω στις 11 το πρωί καλός καιρός, μικρή συννεφιά με ένα πολύ ελαφρύ αεράκι από τα αριστερά προς τα δεξιά.

Στο σκοπευτήριο απο την θέση του βάλλοντος

Τέσσερις στόχοι στα 100 μέτρα (το καρέ των στόχων είναι 1cm)

Η διόπτρα είναι ρυθμισμένη για τα «κανονικά» φυσίγγια που χρησιμοποιώ και γεμισμένα με 45.9 gr BLC(2) πυρίτιδα και βλήματα 165 gr Noslov Accubont και φυσικά παράμεινε εκεί.

Ρίχνω το πρώτο γκρούπ περίπου 1. $\frac{1}{4}$ ιν . Μέτρια

Ρίχνω το δεύτερο λίγο καλύτερά με μια σφαίρα flyer.

Όταν έριξα την δεύτερη σφαίρα στο 3ο γκρούπ και κοίταξα από το κιάλι είπα αμέσως «εδώ είμαστε» έριξα την Τρίτη και την τέταρτη σφαίρα. ΓΟΥΑΟΥ ! 1.3 cm γκρούπ! Δηλαδή $\frac{1}{2}$

ΙΝΤΣΑ.

Μεγάλε το βρήκαμε. Ο Αμερικάνος είχε τελικά δίκαιο.

Είναι πολύ δύσκολο να δώσω να καταλάβει σε κάποιον που δεν κατέχει από το άθλημα το πόσο απίστευτη αυτοπεποίθηση σου δίνει στο κυνήγι αυτό το αποτέλεσμα. Και συμβίωστε ότι ένα τέτοιο αποτέλεσμα για έναν επαγγελματία ελεύθερο σκοπευτή δεν είναι δύσκολο. ΑΛΛΑ εκείνος ρίχνει με μία μόνο διόπτρα που πάει συνήθως μέχρι και x24 εγώ μόνο x9, η κάννη του είναι συνήθως θεόχοντρη και άκαμπτη κάτι το όπλο ζυγίζει 6-7 κιλά. Εμένα το μισό. Το κοντάκι του είναι ρυθμιζόμενο με ειδική κατασκευή bedding κλπ. Ε και έχουμε και μία διαφορά ηλικίας.

Το όπλο μου μέσα στην θαυμάσια θήκη του, έργο του φίλου μου Σταμάτη Ευστρατίου

Πέντε κλικ παραπάνω λοιπόν. Και από εκεί και ύστερα δυνατή βολή και μέχρι τα 500 μέτρα αφού εκεί θα έχουμε έναν θεωρητικό κύκλο διασποράς μόνο 7.5 cm

Όλα αυτά δεν τα έγραψα σε καμία περίπτωση για να δείξω πόσο καλός σκοπευτής είμαι, τα έγραψα για κάποιο κόσμο που τον ενδιαφέρει το κεφάλαιο ραβδωτό όπλο, για να αποκτήσει μόνο μια μικρή, πολύ μικρή εικόνα για τον απαγορευμένο στην Ελλάδα καρπό του reloading (μια ολόκληρη επιστήμη θα έλεγα) και την σπουδαιότητά του στην ακρίβεια.